Můžeš klidně spát - Korn, Jiří

Stejná křesla i stůl a nažloutlé přítmí,
stejné jak v hotelích, kde dřív jsem spal,
snad jen recepční, jak předchozí neřeční
i když mi dával klíč, četl si dál.

Stejná postel i skříň, dva ručníky s mýdlem,
desky, obálek pár na stolku mám
a teď nejsem jist, mám žízeň, nebo chci jíst ?
To tím, že především teď vzpomínám.

Můžeš klidně spát, ať zítra krásná probudíš se,
můžeš klidně spát a o mně vůbec nemusíš se bát,
sto šedesát i dalších osm hodin týdně,
mám jen tebe rád a jak ti říkám, můžeš klidně spát.

Můžeš klidně spát, tvé sny se nikdy nerozplynou,
můžeš klidně spát, on vážně nemá žádnou jinou rád.

Zas usedám, jsem hrozně, tak hrozně sám
a začínám ti další dopis psát,
nejdelší dopisy jsou přespříliš krátké,
jeden nestačí říct, jak rád tě mám
a tak den, co den mně potkává nad stolem,
tam, kde jsem včera skončil, začínám.

Můžeš klidně spát, ať zítra krásná probudíš se,
můžeš klidně spát a o mně vůbec nemusíš se bát,
sto šedesát i dalších osm hodin týdně,
mám jen tebe rád a jak ti říkám, můžeš klidně spát.

Můžeš klidně spát, tvé sny se nikdy nerozplynou,
můžeš klidně spát, on vážně nemá žádnou jinou rád.